

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Ἐξαμηνιαία " " " 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμιώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμὰς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπὴν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΤΟ ΕΤΟΣ 1876.

Ἐν τῷ ἀπείρῳ τοῦ παντός διαστή-
ματι, ἐν ᾧ οἱ νόμοι τῆς φύσεως ὑπὸ
τοῦ Πλάστου εἰσὶ γεγραμμένοι, ἅπαξ
προσέτι ἡ γῆ περιδραμοῦσα ἤδη τὸν
Ἥλιον, εἰς τὸ αὐτὸ σημεῖον τῆς γι-
γαντείου αὐτῆς τροχιάς ἐξ οὗ πέρυσιν
ἤλασεν, ἐπανῆλθε καὶ πάλιν, καὶ ἐν
εἰσέτι ἀστρονομικὸν ἐν ταῖς δέλτοις
τῆς αἰωνιότητος ἔτος ἀνέγραψεν.

Καὶ ἰδοὺ τὸ μὲν 1875 ἀπὸ τοῦ ἐνε-
στῶτος εἰς τὸ παρελθὸν μετετάχθη,
νέον δ' ἕτερον τὸ 1876 αἰοῖνι κόκκος
κομβολογίου ἐν τοῖς δακτύλοις τοῦ
γέροντος Χρόνου ἤδη λαμβάνεται.

Καὶ τὰ μὲν τῆς ἡμετέρας γῆς καὶ
τοῦ Ἥλιου, ἐξ ὧν τὸ ἀστρονομικὸν ἐ-
ξήρηται ἔτος, οὕτως εἶχε καὶ ἔξει, ἀ-
μετάβλητα ὄντα καὶ ἀναλλοίωτα, ἅτε
δὴ ὑπὸ τῆς σφύρας τοῦ Πλάστου ἐπὶ
τῆς ὕλης χαραχθέντα, ὅπως δηλώσι
τὴν παντοδυναμίαν ἐκείνου, ὅστις, ὡς
εἶπε τις τῶν νεωτέρων ἐμμέτρως,

«Τὸ πᾶν ἀόρατος ὄρα, ἀρίστος ὀρίζει,
τὸ πᾶν ἀμέτρητος μετρεῖ, ἀγνώριςτος γνωρίζει.»

Τὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων, ὧν καὶ τὸ ἔτος
οὐχὶ ἀστρονομικὸν καὶ ἀμετάβλητον,
ἀλλὰ πολιτικὸν τυγχάνει καὶ μετα-
βλητὸν, πῶς κατὰ τὸ ἐκπνέον ἔτος
ἀπέβησαν, τοῦτο ἤδη ἐν ὀλίγοις ἐξε-
ταστέον.

Γνωστὸν ὑπάρχει τοῖς πᾶσιν, ὅτι ἐπὶ
μὲν τῶν πάλαι χρόνων τὰ κράτιστα
τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ τῇ Λιβύῃ
ἤχμαζον, μέχρις οὗ κατὰ τὴν ἐν Ἀρ-
βήλοις μυριόνεκρον μάχην ὁ μέγας
Ἀλέξανδρος μετέωρον ἐξάρας καὶ κα-
ταρρίψας τὸν Περσικὸν κολοσσόν, τὴν
Εὐρώπην ἀνωτέραν τῶν λοιπῶν ἡπεί-
ρων ἀνέδειξεν. Ὡς δ' εἶχον ἐσχάτως
τὰ ἐν αὐτῇ, ἡ ἰσορροπία αὐτῆς ἐπὶ
πέντε δυνάμεων ἠρείδεται, μέχρις οὗ
πρὸ ὀλίγου ὁ ἀρχιμήδειος νοῦς τοῦ
Βίσμαρκ ὑπολογίσας ἐν τοῖς αἵμα-

τηροῖς βεῖθροις τοῦ Μοσέλλα καὶ παρὰ
τὸ Σεδάν τὸν κίβδηλον στέφανον τοῦ
Ναπολέοντος Γ', εὔρεν ὅτι ἐπὶ τοῦ πα-
ρόντος τοῦλάχισον ἠδύνατο νὰ ἐλατ-
τωθῶσι τῆς Εὐρωπαϊκῆς βαρῦτητος τὰ
κέντρα.

Ἐκτοτε ὁ μέλας ἀετὸς τῶν Τευτό-
νων τῆς Πρωσίας μετὰ τῶν δικεφά-
λων ἀετῶν τῆς Ἀρχτοῦ καὶ τῆς Αὐ-
στρίας σύμβολα τῶν τριῶν Και-
σάρων, κρατοῦσι τὴν πολιτικὴν ἰσορ-
ροπίαν τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ Κόσμου,
καὶ δύνανται νὰ πρυτανεύωσιν εἰρήνην
ἢ νὰ κηρύττωσι πόλεμον, νὰ προκα-
λῶσι γαλήνην ἢ νὰ συνταράττωσι τὴν
γῆν κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς καὶ τὸ
συμφέρον.

Διὰ δὴ ταῦτα μόλις ὤφθη τὸν παρ-
ελθόντα χειμῶνα ἐγειρόμενος καὶ φρίσ-
σων ὁ λέων τῶν Γάλλων, καὶ ἐφαί-
νετο ἔτοιμος νὰ βρυχηθῆ πρὸς ἐκδίκη-
σιν ἐν τοῖς πεδίοις τῆς Λοθαριγκίας
καὶ Ἀλσατίας, ὁ μὲν Βίσμαρκ ὑπεκί-
νει τὸ Ἀνατολικὸν ζήτημα, ἀρκοῦσαν
τῷ Τσάρῳ θεωρῶν τὴν ἀπὸ τῆς Θρα-
κοελληνικῆς χερσονήσου λείαν, καὶ ἐ-
θώπευε συνάμα τὴν Αὐστρίαν, συσφιγ-
γων οὕτω τοὺς μοχλοὺς τῆς Βορείου
συμμαχίας εἰς τὴν προσέχόλλα ἀδιαρ-
ρήκτως καὶ τὴν Ἰταλίαν· οἱ δὲ Καί-
σαρες ἀντήλλασον ἐπισκέψεις ἀμοι-
βαίας, ὧν τῆς μεγαλοπρεπείας δὲν ἐ-
στερεῖτο καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἰαλίας.

Τούτων δ' οὕτως ἐπιδειχθέντων, ἡ
Γαλλία καὶ περ ποθέουσα αὐτὴν τε πτό-
λεμόν τε, ἀνέβαλεν ὅμως τοὺς πόθους
ἐν καιροῖς εὐθέτοις, μετόπισθεν δ' ἔχει
κόπτον ὄρα τελέσσει· ἐπὶ δὲ τοῦ πα-
ρόντος εἰς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς
διοργάνωσιν ἐπιδοθεῖσα, ἐνασχολεῖται
ἰδίως περὶ τὴν τοῦ δημοκρατικοῦ πολι-
τεύματος ἐδραΐωσιν.

Ἀλλὰ καὶ ἕτεραν ἤρατο νίκην ὁ
Πρῶστος διπλωμάτης, καὶ ἕτερον διε-
σχέδασε νέφος πυκνὸν ἀπειλήσαν νὰ
κατακλύσῃ διὰ μίαν εἰσέτι φορὰν τὸν
Χριστιανικὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν ἐλευ-

θερίαν τοῦ πνεύματος, τὸ νέφος, λέ-
γομεν, τῆς Παπικῆς ἀνθρωπολατρίας.
Διότι καὶ τούτου τοὺς κερανοῦς, μέ-
ρος μὲν διὰ τῆς προστασίας τῶν Πα-
λαιοκαθολικῶν καὶ τῶν συνόδων αὐ-
τῶν ἀπεσόβησε, μέρος δὲ διὰ κατα-
διώξεων ἰταμῶν μὲν ἀλλὰ νομίμων,
ἐματαίωσε, καταδείξας ὅτι ἡ Ἰησοῦι-
τικὴ προπαγάνδα εἶναι σήμερον ἀνα-
χρονισμὸς καὶ μορμολύκειον, ὁ δὲ
Πῖος Θ'. οὐ μόνον πόρρω ἀπέχει Γρη-
γορίου τοῦ Ἰλδεβράνδου, ἀλλ' ἔχει καὶ
ἀπέναντί του οὐχὶ Ἑρρίκον τὸν Δ'.
ἀλλὰ Γουλιέλμον τὸν νικηφόρον.

Ἡ δὲ Ἰταλία κατὰ τὸ 1876 ; ἡ πο-
λυπαθῆς Ἰταλία ; ἥτις ἐπὶ 15 αἰῶνας
ὑπῆρχε τὸ χρυσφήγετον τῆς ἱεροκρα-
τικῆς δεισιδαιμονίας καὶ τυραννίας ;
ἡ Ἰταλία ἠσθάνθη εἰπέρ ποτὲ ἀληθῆ
χαρὰν, ἰδοῦσα ἐν τοῖς κόλποις αὐτῆς
τὸν Πρύτανιν τῶν Kaisάρων, καὶ χο-
ρεύσασα ὀριστικῶς ἀπέναντι τοῦ ὠχρι-
ῶντος ὑπὸ τῆς χλεῦης Βατικανοῦ, τὸν
θριαμβευτικὸν χορὸν τῆς Πανιταλικῆς
ἐνότητος καὶ τῆς τοῦ πνεύματος ἐλευ-
θερίας, ὑπὸ τὴν παναρμόνιον μουσικὴν
τῶν ἐθνικοτήτων, ἣν ἐμελοῦργησε μὲν
ἐν τοῖς πρώτοις ὁ δαιμόνιος Καβούρ,
ἠσθάνθησαν δὲ ἐν τοῖς παλμοῖς τῆς
μεγάλης καὶ πατριωτικῆς αὐτῶν καρ-
δίας ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, ὁ Γαριβάλ-
δης καὶ οἱ λοιποὶ μεγαλῶνυμοι ἄνδρες
τῆς Ἰταλίας.

Παραλείπομεν τοὺς κατοίκους τῆς
Κιμβρικῆς, τοὺς Νορμαδοὺς καὶ τοὺς
ἄλλους ἀνθρώπους τοῦ Βορρᾶ, οἵτινες
ἀπὸ Μαργαρίτας τῆς Βαλδεμάρ, Γου-
σταύου τοῦ Ἀδόλφου καὶ Καρόλου τοῦ
δωδεκάτου, καὶ ἀφοῦ ἰδίως οἱ κύκλοι
τῆς αὐτοκρατορίας τῶν Τσάρων το-
σοῦτον ηὔρυνθησαν, ὥστε ἐπ' αὐτῶν
οὐδέποτε δύει ὁ ἥλιος, οἰοῖνι δορυφό-
ροι τοῦ Καίσαρος τῶν πόλων κατα-
στάντες, εἶναι ἀφανεῖς ἐνώπιον τῆς
λάμπειας ἐκείνου, ὥστε μόνον εἰς τὴν
ἐσωτερικὴν ἑαυτῶν ἀνάπτυξιν συνετῶς
ἀφορῶσι καὶ δίκην ἀδαμάντων στολί-

ζουσι τὰ στέμματα, δι' ἐπιγαμιῶν καὶ συνοικεσιῶν τοὺς θρόνους εὐεργετοῦντες.

Ἴδωμεν ἤδη τὴν περίφημον καὶ περιλάλητον Ἀλβιόνα· τὴν Ἀλβιόνα, τὴν κραταίαν φρουρὰν τῶν θαλασσῶν, τὴν κατέχουσαν τὰς κλεῖς τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τὰς διόδους. Ὡ, καὶ ταύτης, ἧς ἀνευ οὐδὲν ἐλύετο ἐν τῷ κόσμῳ ἄλλοτε ζήτημα, καὶ ταύτης ἡ θέσις μετὰ τὴν ἔνωσιν τῶν τριῶν αὐτοκρατόρων παντελῶς μετεβλήθη· καὶ ἡ νέμεσις φοβερὰ ἔνεκεν τῆς προδοθείσης ἐν Μοσέλλα καὶ Σεδὰν εὐεργέτιδος καὶ συμμάχου, ἀφείλεν ἀπ' αὐτῆς τοῦλάχιστον τὴν ἐπὶ τῆς Ἀνατολικῆς Ἀμφικτιονίας πανίσχυρον προεδρείον· ὃ δὲ τῆς Ἀρκτου ἀετός τανύων ἀπὸ τῶν Ταρταρικῶν ὀρέων τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ πτέρυγα πρὸς τὰς κλιτύας τοῦ Παροπαμίσου, καὶ ἀπειλῶν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ δροσισθῆ ἐν τοῖς βεῖθροις τοῦ ἀνω Ἰνδοῦ, ὑποχρεοῖ αὐτὴν νὰ ποιῆται τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν, καὶ ἀντὶ νὰ ἐπιδεικνύηται τὰς γομώσεις καὶ τὰς σφαίρας τῶν ἄλλοτε τρομερῶν αὐτῆς πυροβόλων, κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐξωνεῖτο Αἰγυπτιακὰ χρεώγραφα καὶ μετοχὰς τοῦ Σουέζ.

Ἡ Ἰβηρικὴ δὲ χερσόνησος, ἡ μᾶλλον μόνη ἡ Ἰσπανία, διατελοῦσα καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ὡς πάντοτε ἐν ἐμφυλίοις σπαραγμοῖς καὶ πολέμοις, δὲν φαίνεται οὐδαμῶς συνετιζομένη ἐκ τῶν παθημάτων αὐτῆς, οὐδ' ἐπηρεαζομένη ἐκ τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς προόδου, ἀλλὰ μᾶλλον ἀρεσκομένη εἰς τὸ χάος τῆς ἀβεβαιότητος καὶ τὸ σκότος τῆς ἱερατικῆς ἀμαθείας, οὐδόλως παράδοξον, ἀφ' οὗ ἐβασιλεύθη ἐσχάτως ὑπὸ τοῦ ἱπποτικῆ καὶ ἐλευθερόφρονος υἱοῦ τοῦ τῶν Ἰταλῶν Βασιλέως, καὶ ἐπὶ τῆς σκηνῆς δ' ἀκόμη τῆς δημοκρατίας ἀνέβη, ὡς ἂν εἰ ὑπὸ κατάρας διωκομένη, νὰ ἐπανέλθῃ καὶ πάλιν εἰς πλήρη τὰ ἱερὰ δικαστήρια, ὅπως εὐαρεστήσῃ τῷ δεισιδαίμονι κλήρῳ καὶ ἀρυσθῆ δύναμιν ἐκ τῶν εὐλογιῶν τοῦ ψυχorroαγοῦντος Παπισμοῦ.

Τὶ δὲ νὰ εἴπῃ τις περὶ τοῦ κράτους τῶν Ὀσμανιδῶν; Ὡς φαίνεται, τὸ ἑπτακέφαλον θηρίον τῆς Ἀποκαλύψεως δι' οὗ ἐπὶ τετρακόσια ἔτη ἀντεπροσωπεύθη ἐν Εὐρώπῃ ἡ βαρβαρότης καὶ ἡ τυραννία, πληττόμενον ὑπὸ τοῦ ἀρνίου, δηλαδὴ τοῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς γενικῆς προόδου, δὲν δεικνύει πλέον σημεῖα ζωῆς. Ἐπὶ πέντε αἰῶνας ἐσκηνωμένον ἐν μέσῳ τῆς Εὐρωπαϊκῆς οἰκογενείας, ἐδείχθη ἀνίκανον νὰ μεταδώσῃ τῶν ἑαυτοῦ στοιχείων, ἢ μεταλάβῃ τῶν προσόντων ἐκείνης. Ἐν ὅσῳ ὁ ἄρριος αὐτοῦ φανατισμὸς ἐνεπνέετο ὑπὸ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Κορανίου, καὶ ὁ ὕλισμὸς τοῦ ψευδοπροφήτου ἠδύνατο νὰ ἐνθουσιᾷ τὰς ἀγρίας τῶν Γενιτσαρῶν ὀρδὰς, τότε ἐπιπτον οἱ Κωνσταντινοὶ καὶ οἱ Λαδίσλαοι ὑπὸ τὸν πέλεκυν τοῦ Μουράτου καὶ τοῦ Μωά-

μεθ, οἱ δὲ Σουλεϊμάνοι καὶ οἱ Μουσταφᾶδες ἠπέλουν τὴν Εὐρώπην καὶ ἐπεδεικνύοντο παρὰ τὸν Ἀδριαν καὶ παρὰ τὰ τείχη τῆς Βιέννης. Ἀλλ' ἀφοῦ ὁ μὲν πρίγκηψ τοῦ Καρινιᾶν Φραγκίσκος Εὐγένιος ἀκολουθῶν τὰ ἴχνη τοῦ Οὐνιάδου, συνέτριψε τὰς δυνάμεις τοῦ Ἀχμέτ Γ ἐν Πετερβαράδιᾳ καὶ Νίση, καὶ ἤρξατο σκεπτόμενος περὶ τῆς ἀλώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ὃ δὲ Κολοκοτρώνης καὶ ὁ Μιαούλης ὡς ἄλλοι Σκενδέρβηδες καὶ δὸν Ἰωάνναι ὕψωσαν τὴν κωμικὴν αὐλαίαν τοῦ βασιλέως τῶν δύο θαλασσῶν, ἔκτοτε τῶν Ὀσμανιδῶν τὸ κράτος ἤρξατο καταρρέον.

Μάτην ὁ μοχλὸς τῆς ἱερᾶς συμμαχίας κινούμενος ὑπὸ τοῦ χριστιανομάχου Μέτερνιχ ἐζήτει νὰ εὕρῃ κέντρον σωτηρίας διὰ τὸ κράτος τοῦ Ὀσμάν. Μάτην ἡ Ἀγγλία ἐφήρμοζεν ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὴν ἠλεκτρικὴν λάγνηνον τῆς πολιτικῆς αὐτῆς ἐπὶ τῶν παραλελυμένων νεύρων τοῦ ἀσθενοῦς, καὶ ἐπὶ τῶν νότων αὐτοῦ τὸ ἔμπλαστρον τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσορροπίας· ὁ ἀσθενὴς τοιαύτην πάσχει παραλυσίαν, ὥστε ἐκ τῆς δαπανηρᾶς νόσου ἐχρεωκόπησεν, εὐρίσκονται δ' εἰς πλειοδοσίαν ἤδη τὰ ἱμάτια αὐτοῦ καὶ πωλεῖται ἡ Κρήτη ἀντὶ ἑκατομμυρίων ὀγδοήκοντα, ἀπερμήτε ἐν τοῖς χιλίοις ἀνταποκρίνονται ἐπὶ τῆς κτηματικῆς αὐτῆς ἀξίας.

Τὴν χρεωκοπικὴν δὲ ταύτην καταπόμπευσιν τοῦ Ὀσμανικοῦ κράτους ἀπέναντι τοῦ κόσμου, δὲν φαίνεται ἄρα γε ὅτι καὶ πάλιν ἐδημιούργησεν ἡ βόρρειος πολιτικὴ, ὅπως ἐξαναγκάσῃ τὰς δυτικὰς δυνάμεις νὰ παραιτηθῶσι τῆς τῶν Ὀσμανιδῶν προστασίας, καὶ τὴν Ἀγγλίαν ἰδίως νὰ νίφηται τὰς χεῖρας ἐν τῇ διώρυγι τοῦ Σουέζ, καὶ ποιήσῃται ψυχρολουσίας ἐν τοῖς ὕδασι τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης;

Ἐλθωμεν ἤδη ἐπὶ τὴν Θρακοελληνικὴν χερσόνησον, ἐν ἣ ἀπὸ τῆς πτώσεως τοῦ αἰμοβόρου μὲν ἀλλὰ μεγαλοπράγμονος Ἀλῆ τῶν Ἰωαννίνων, ὅστις συνέλαβε τὴν ἰδέαν νὰ συγκεντρώσῃ τὸ Ἀλβανικὸν καὶ ἐγείρῃ Ἀλβανικὴν ἐπικράτειαν, δύο ὑπάρχουσιν ἰσχυρὰ στοιχεῖα, συνδεόμενα μὲν διὰ τῆς ταυτότητος τῆς θρησκείας, κοινούς δὲ ἔχοντα τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐλπίδας, ἀλλ' ἀπὸ τίνος ἐρίζοντα περὶ τῶν πρωτείων ἐπὶ τῆς εἰρημένης Χερσονήσου.

Καὶ οἱ μὲν νότιοι Σλάβοι, Σέρβοι, Μαυροβούνιοι, Βόσνιοι, Ἐρζεγοβῖνιοι, Κροᾶται καὶ τοὺς Βουλγάρους προσλαμβάνοντες, στερούμενοι τῶν φυσικῶν καὶ ἠθικῶν πλεονεκτημάτων ὧν ἔχουσιν ἀνάγκην οἱ λαοὶ, οἱ ἀντιποιοῦμενοι δόξης καὶ, προόδου καὶ ἐθνολογικῆς πρωτοβουλίας καὶ ἄλλοτε μὲν ὑπὸ τοῦ ἐνσίκτου τῷ ἀνθρώπῳ αἰσθήματος τῆς ἐλευθερίας, ἐποίησαντο ἀποπείρας ἀξιεπαίνους ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν ἀπελευθερώσεως οὐχὶ δ' ἀδεξίως

ἐπωφελήθησαν ἐκ τῶν παθημάτων ἄλλων Χριστιανικῶν λαῶν ὡς π. χ. ἐπὶ τῆς Κρητικῆς ἐπαναστάσεως, ὅπως τῶν χωσι παρὰ τῆς Πύλης καλῶν τινῶν παραχωρήσεων.

Ἀλλ' ὅμως λίαν ἀστεῖοι φαίνονται μάλιστα οἱ Βουλγάροι, οἵτινες πρὸ πάντων ἀντιποιοῦνται τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολὴν πρωτοβουλίας, ἡχιστα ἀληθῶς κατάλληλοι πρὸς ἐκπολιτισμὸν αὐτῆς ὄντες, καίπερ ἀφθονούσης τῆς χώρας αὐτῶν συβοτικῶν ἐρεισμάτων καὶ χειροπόλεων.

Πλὴν ὑπὸ τοῦ Ῥωσικοῦ κολοσσοῦ πάντες οὗτοι οἱ Νοτιόσλαβοι προστατεύμενοι καὶ ὑποκινούμενοι, μετ' ἄλλα πολλὰ τὴν πτωχαλαζονεῖαν αὐτῶν ἐλέγχοντα κινήματα, ἰδίως τὸ λῆξαν ἔτος εἰπέροτε συνεκινήθησαν, διὰ τῶν Ἐρζεγοβινίων καὶ Βοσνίων ὑψώσαντες τὴν τῆς ἀνταρσίας σημαίαν. Καίπερ δ' οὐχὶ τοσοῦτῳ θαυμάσια κατορθώσαντες ἔργα, προσδοκῶσιν ὅμως ἀπὸ τῆς Πανσλαβικῆς προπαγάνδας τὴν ἑαυτῶν ἀνεξαρτησίαν, ἐν ᾧ αὕτη μετρώσα τὰ πάντα διὰ τοῦ μέτρου τῶν ἑαυτῆς συμφερόντων, ἀνατίθεται μὲν τὰ περὶ τῆς τύχης αὐτῶν μεταρρυθμιστικὰ σχέδια τῷ φίλῳ αὐτῆς καὶ συνεργάτῃ Ἀνδράσῳ, ἀλλ' ὅμως προσμένει τὴν κατάλληλον ὥραν, καθ' ἣν νὰ χωνεύσῃ καὶ τούτους ἐν τῷ παμμεγίστῳ αὐτῆς χωνευτηρίῳ.

Ἡ δὲ Ἑλλάς ἡ κλασικὴ ἐν τῇ γῆ χώρα, ἡ μήτηρ τῆς ἐλευθερίας, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς σοφίας, ἥτις ἐν μὲν τοῖς κύμασι τῆς Σαλαμῖνος τὸν ἀπειλήσαντα τὴν Εὐρώπην βαρβαρισμὸν κατεπόντισε, διὰ δὲ τοῦ Κίμωνος καὶ τοῦ Ἀγησιλάου ἤρξατο ἐνεργοῦσα τὴν μεγάλην ἰδέαν, καὶ διὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τὸν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Λυβίας πολιτισμὸν διαδίδουσα; ἡ Ἑλλάς ἥτις διὰ τῶν νέων αὐτῆς ἡρώων κατέβαλε τὴν θέλησιν τῆς Εὐρώπης καὶ συνέτριψε τὴν ἱερὰν συμμαχίαν; ἡ Ἑλλάς ἥτις ἐπωφελουμένη τῶν περιστάσεων, ἠδύνατο ἤδη νὰ ἐπιληφθῆ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ μεγάλου αὐτῆς κατὰ τὴν ἀνατολὴν προορισμοῦ; ἡ Ἑλλάς φεῦ, καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος, ὅπως ἀπὸ τεσσαρακονταετίας πολιτεύεται, ἐπολιτεύθη. Διότι καὶ κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πάθη ἐθνοφθόρα ἐκάλυπτον τὸν πολιτικὸν αὐτῆς ὀρίζοντα, καὶ ἔρριπτον ἀγλὺν κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν διεπόντων αὐτὴν.

Ἡ πολιτικὴ μάλιστα ἥτις ἄχρι τοῦδε ἐλαύνεται ὑπὸ τοῦ δαίμονος τῆς φιλαρχίας καὶ φιλοπρωτίας, κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐπενόησε καὶ νέα μέτρα ὀλεθριώτερα τῶν. τέως ὑπαρχόντων. Ἡ πολιτικὴ, κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο Κρόνου δίκην ἤρξατο κατατρώγουσα ἀπόνως τὰ τέχνα τῆς μετὰ κισσώσεως ὀρέξεως ἧς τοῦ λοιποῦ ἀναμφιβόλως ἡ βουλμία, πρὸς κόρεσιν τοῦ πάθους δὲν γνωρίζομεν ἂν φεισθῆ ἐπὶ τέλους Διὸς τι

νος, ὅστις νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ζώπυρον τῆς ἐθνικῆς σωτηρίας.

Ναὶ μὲν, εἶναι ἀληθές, ὅτι τὸ λήξαν ἔτος ἐνηργήσαμεν ἐκλογὰς σχετικῶς ἐλευθέρως, ἀλλ' ἄρα γε, οἱ ἐλευθέρως ἐκλεχθέντες ἐδείχθησαν ἐλεύθεροι προσωπικῶν παθῶν καὶ συμφερόντων, καὶ ἐξεπλήρωσαν ἐλευθέρως τὸ ἑαυτῶν καθήκον, ἢ συνασπίσθησαν μόνον ὅπως ἐλευθερώτερον πληρώσωσι τὰ πάθη των; Εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ παρούσα Κυβέρνησις εἶναι γνησία ἀπόρροια τῆς ἐθνικῆς ἀντιπροσωπείας, ἀλλ' ἄρα γε ἠδυνήθη καὶ θέλει δυνήθη καὶ αὐτὴ νὰ ἐνεργήσῃ συμφώνως πρὸς τὰς πεποιθήσεις καὶ τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς συνείδησιν, ἢ πιεζομένη ὑπὸ τῶν περιστάσεων, ἐνέδωκεν ἀκουσίως καὶ θέλει ἐνδίδει εἰς ἀπαιτήσεις κομματικὰς, μὴ συναδούσας πρὸς τὸ γενικὸν τῆς Πατρίδος συμφέρον; Εἶναι ἀληθές ὅτι πολλοὶ καὶ καλοὶ νόμοι καὶ ποικίλα νομοσχέδια ὑπεβλήθησαν καὶ ἐψηφίσθησαν, καὶ ἕτερα δ' ἴσως ὑποβλήθησονται, ἀλλ' ἄρα γε οἷτε ὑποβαλόντες καὶ οἱ ψηφίζοντες θέλουσιν ἐπιμείνει εἰς τὴν ἐφαρμογὴν των, ἐκεῖνοι μὲν μὴ ἐνδίδοντες εἰς ἀπαιτήσεις προκαλούσας τὴν παράβασιν αὐτῶν, οὗτοι δὲ μὴ ὑποβάλλοντες τιαύτας ἀπαιτήσεις;

Εἶναι ἀληθές ὅτι πολλοὶ τῶν νόμων ἡμῶν ἦσαν ἐλλειπεῖς καὶ ἐχρηζον ἀναθεωρήσεως, ἀλλ' ἄρα γε παρ' ἡμῖν ἡ ἀτέλεια καὶ ἡ ἐλλείψις τῶν νόμων, ἢ ἡ παράβασις καὶ ἡ μὴ ἐφαρμογὴ των ἐβλάψε πάντοτε;

Εἶναι ἀληθές ὅτι καὶ κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἐφάνημεν πάντες ἐπιδιώκοντες τὸ κοινὴν συμφέρον, ἀλλ' ἄρα γε πόσοι ἐξ ἡμῶν δὲν ἐπεδίωξαν ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐκείνου καθαρῶς τὸ ἀτομικόν; Εἶναι ἀληθές ὅτι τοῦτο τὸ ἔτος πρωτοτύπως κατεδιώξαμεν τοὺς παραβάτας τοῦ Συντάγματος καὶ τῶν νόμων, καὶ εἴμεθα ἔτοιμοι νὰ ρίψωμεν κατ' αὐτῶν τὸν λίθον τοῦ ἀναθέματος· ἀλλ' ἄρα γε ὑπήρξαμεν καὶ οἱ λοιποὶ καθαροὶ τῶν τοιούτων ἀμαρτιῶν, καὶ ὑπάρχουσιν ἀναμάρτητοι οἵτινες πρῶτοι νὰ βάλωσι τὸν λίθον;

Τὴν τοιαύτην κατὰ τὸ λήξαν ἔτος κατάστασιν τοῦ ἔθνους δὲν ἐκτραγωδοῦμεν βέβαια αἰνιττόμενοι τινὰ ἢ τινὸς καθαπτόμενοι, διότι ὁ «Ἡλιος» συνεπῆς πρὸς τὸ πρόγραμμα αὐτοῦ οὐδενὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι κομμάτων συνετάχθη, ἀλλ' εἰς μόνον τὸ τῆς πατρίδος συμφέρον ἀφορῶν λυπεῖται καὶ ἀθυμεῖ μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων ὅτι τὸ παρελθόν ἔτος διήλθεν ἐν ἀγῶσι μὴ ἐμπρέπουσι τοῖς ἀπογόνους τοῦ Ἀριστείδου καὶ τοῦ Θεμιστοκλέους καὶ τοῖς τέκνοις τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ τοῦ Ζαΐμη.

Διότι τὸ φιλόπρωτον καὶ φίλαρχον ἦτο ἀληθῶς πάθος τῶν τε πατέρων ἡμῶν καὶ τῶν προγόνων, ἀλλὰ παρ' ἐκείνοις αἱ παραφοραὶ τῆς παραλόγου

φιλαυτίας ἦσαν ἀκαριαῖαι, τὸ δ' αἰσθημα τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς συνέσεως δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ ὑπερισχύσῃ ἐπὶ τέλους ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ εὐγενοῦς ἐκείνων λαοῦ.

Διὰ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ βοή τοῦ πολέμου περιηγεῖ πανταχόθεν, ἢ γῆ δὲ καὶ ἢ θάλασσα τῆς Ἀνατολῆς φαίνεται συνταρασσομένη, καὶ οὐδεὶς πᾶς βουλὰς οἶδε τοῦ ὑψίστου, ἐπειδὴ ὁ μυριοπόθητος ἡμῶν βασιλεὺς ἀπέρχεται εἰς Ἑυρώπην ὅπως, εἰ ἔξοστιν ἡμῖν εἰκάσαι, ἐργασθῆ ὑπὲρ τῆς Πατρίδος· ἐπειδὴ πολλοὶ καὶ δεινοὶ οἱ ἐχθροὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, στάδιον δὲ μέγα πρόκειται τοῖς πᾶσιν ἀλλαγῆ καὶ οὐχὶ ἐν ταῖς ἐσωτερικαῖς διαμάχαις, εὐχῆς ἔργον ἦτο καὶ συνέσεως νὰ κοπάσωσι τὰ πάθη καὶ νὰ διασκεδασθῶσι τὰ νέφη τῶν ἐκδικήσεων. Εὐχῆς ἔργον ἦτο καὶ συνέσεως νὰ καταπέσῃ τὸ εἶδωλον τῆς φιλοδοξίας καὶ τοῦ ἐγωῖσμοῦ εἰς ὁδὸς ἢ ἐν Ἑλλάδι πολιτικῆ θυσιάζει ἀνέκαθεν πολυτίμους ἐκατόμβας. Καὶ τότε, ὡ τότε ἀναμφιβόλως ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τοῦ λαοφιλοῦς ἡμῶν βασιλέως, μία Κυβέρνησις ἰκανὴ καὶ νοήμων ἠδύνατο ἐν δικαιοσύνῃ καὶ εὐθύτητι κυβερνώσα τὴν μικρὰν μὲν ἀλλ' ἱστορικὴν καὶ ἐνδοξὴν Ἑλλάδα, εἰς τε τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς διοργάνωσιν σπεύδουσα καὶ τὸν ἀνοιγόμενον ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὄριον μετὰ συνέσεως ἀκολουθοῦσα, ἠδύνατο νὰ καταστήσῃ αὐτὴν ἄλλο τῆς Ἀνατολῆς Πεδεμόντιον, καὶ τῶν πανελληνίων ἐλπίδων καὶ πόθων κέντρον καὶ πυρρῆνα.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Κατ' ἐπισήμου πληροφῶριαν ἀπὸ πρώτης Ἰανουαρίου μέχρι τῆς 26 Δεκεμβρίου τοῦ λήξαντος ἔτους 1875, κατέπλευσαν εἰς τὸν λιμένα τῆς πόλεώς μας πλοῖα 5452.

— Τηλεγραφικῶς ἀνηγγέλην ἐκ Τερζέστης ὅτι ὁ ἐκεῖ ἔμπορος κ. Χρ. Σιδερικίου ἐκηρύχθη εἰσατάστασιν πτωχεύσεως. Τὸ παθητικὸν ὑποῦ ἀναβαίνει εἰς ἡμισυ ἑκατομῦριο φιορινίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρεται ἐν μρὲι καὶ ἡ ἀγορὰ τῆς πόλεώς μας.

— Πρόεδρος τοῦ ἐπαρχιακοῦ Συμβουλίου Σύρου ἐξελέχθη δι. Ν. Π. Πάλλης ἐπαρχιακὸς σύμβουλος τοῦ δήμου Ἐρμουπόλεως καὶ γραμματεὺς κ. Ν. Γ. Μαραγκῆς, τοῦ δήμου Σύρου.

— Ἀπελύθη τις ὑπηρεσίας ὁ ἐν τῇ Βορβοροφάγῳ τοῦ ἐναυθα λιμένος διορισθεὶς πρό τινων μηνῶν Ν. Ι. Μπαλῆς καὶ ἀντ' αὐτοῦ διορίσθη Ἐρεμῆς τις ὁ ἀπολυθεὶς, ἔνεκα τῆς μορφῶσός καὶ τῆς δραστηριότητος ἢ, ἐδείξε περὶ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντός του, ἐκαιοῦτο προαγωγῆς εἰς ἄλλην τινὰ θέσιν νοτιότεραν καὶ καταλληλοτέραν. Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει διορθώσῃ τὴν ἐπὶ τὸν νέον κ. Μπαλῆν γενομένην ἀδικίαν.

— Ἡ 18 τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου

εἶχεν ὀρισθῆ παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ὡς ἡμέρα τῆς ἐν τῷ κακουργιοδικεῖῳ Ἀθηνῶν δίκης τοῦ πρώην βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Σύρου κ. Ἀ Πετρίτσῃ. Ἀπ' ἀρχῆς τῆς δίκης ταύτης ἡ ὑπόθεσις τόσον διὰ τὴν κοινωνικὴν θέσιν καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἀτυχοῦς Πετρίτσῃ, ὅσον καὶ διὰ τὰ μαῦρα καὶ ζοφερὰ χρώματα μεθ' ὧν ἄλλοι ἄλλως αὐτὴν περιέγραφον, οἱ μὲν κακῶς εἰδότες τὸ πρᾶγμα καὶ πλανώμενοι, οἱ δ' ἐκ προθέσεως καὶ κακίας, εἶχε διεγείρει τὴν κοινὴν προσοχὴν, καὶ τοσοῦτοι μάρτυρες εἶχον κληθῆ κατὰ τε τὴν ἀνάκρισιν καὶ ἤδη κατὰ τὴν δίκην ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως καὶ τοῦ κατηγορουμένου, ὥστε ἀληθῶς ὁ εὐρισκόμενος ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς δίκης ἐνόμιζεν ὅτι μετοικεσία σπουδαία ἐγένετο ἐξ Ἐρμουπόλεως εἰς τὴν πρωτεύουσαν.

Καὶ συνήγοροι μὲν τοῦ κατηγορουμένου ἦσαν ἐκ μὲν τῶν ἐν Ἀθήναις δικηγόρων οἱ κ. Κόκκινος, Ψαρᾶς, Στεφανίδης καὶ Καμπᾶς, ἐκ δὲ τῶν ἐν Ἐρμουπόλει οἱ κ. Μ. Βογιατζόγλου καὶ Ἐμ. Ἐλευθεριάδης. Τὴν δὲ κατηγορίαν ἀνέλαβεν ὁ Εἰσαγγελεὺς τῶν Ἐφετῶν κ. Ἀρ. Οἰκονόμου, ἀλλὰ παρήσαν καὶ ὡς δικηγόροι τῆς πολιτικῆς ἐναγοῦσας μητρὸς τοῦ παθόντος οἱ ἐν Ἀθήναις δικηγόροι κ. Γ. Φιλήμων καὶ Βασιλάκος.

Καὶ πρῶτον συζητηθεῖσα ἡ πολιτικὴ ἀγωγὴ καὶ ὑποστηρικθεῖσα μὲν ὑπὸ τε τῶν συνηγῶρων αὐτῆς καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως, ἀποκρουσθεῖσα δὲ πρῶτον ὑπὸ τῶν κ. Ψαρᾶ καὶ Ἐλευθεριάδου καὶ ἔπειτα ὑπὸ τῶν κ. κ. Κοκκίνου, Στεφανίδου καὶ Καμπᾶ, ἀπερρίφθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου τῶν συνόδων. Εἶτα γενομένης τῆς κληρώσεως τῶν ἐνόρκων, ὁ Εἰσαγγελεὺς προέτεινε τὴν τῆς δίκης ἀναβολὴν διὰ τὴν ἔλλειψιν μάρτυρός τινος Δημητρακοπούλου. Ἀλλὰ πρὸς τὸν Εἰσαγγελέα κρατερῶς διαγωνισθέντων τῶν κ. Βογιατζόγλου καὶ Ἐλευθεριάδου, καὶ μετὰ δυνάμει λόγου αὐτὸν ἀποκρουσάντων, οἱ κ. συνέδροι παρεδέχθησαν τὴν ἐξακολούθησιν τῆς δίκης ἐπιφυλαττόμενοι τοῦ ἑαυτῶν δικαιώματος μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν δύο ἐν τῇ σκηνῇ παρευρεθέντων μαρτύρων.

Ἀκολουθῶς ἐξετασθέντων τῶν μαρτύρων τῆς κατηγορίας τοῦ τε Πολυμενάκου, οὗ τινος ἡ κατάθεσις ἦτο σκότος καὶ ἀσάφεια καὶ τοῦ Α. Καλουτά, ὅστις πολὺ φῶς ἐπὶ τῆς ὑπόθεσεως ἐπέχυσεν, πάλιν οἱ συνέδροι συσκεφθέντες ἀνέβαλον ἀορίστως τὴν ὑπόθεσιν, τοῦθ' ὕπερ οὐ μόνον διὰ τὸν ἀτυχῆ Πετρίτσῃν, ἀναγκαζόμενον νὰ μὲν ὑπόδικον ἐν ταῖς φυλακαῖς εἶναι λυπηρὸν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀξιοτίμων πολιτῶν, οἵτινες ἐγκαταλιπόντες τὰ ἔργα τῶν ὅπως ἐκπληρώσωσι τὴν εἰς ἡν προσεκλήθησαν ἐντολήν, ἀπεπέμφθησαν ὅπως ὑποστῶσι καὶ ἄλλοτε τὴν αὐτὴν δοκιμασίαν.

— Ἀπὸ τοῦ Σαββάτου ἤρξατο παίζομένη ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς πόλεώς μας ἡ «Traviata»

— Ἡ ἡμερησίως «Βόρειος Γερμανικὴ Ἐφημερίς» τοῦ Βερολίνου ἐξακολουθεῖ κατακρίνουσα τὴν Ἑλληνικὴν βουλὴν ὡς κατατρίβουσαν εἰς κορσεμὸν προσωπικῶν παθῶν τὸν χρόνον, ὃν ὤφειλε νὰ διαθέσῃ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ λαοῦ, ὅφ' οὐ ἐξελέχθη

— Ὁ Ἐφέτης κ. Παρασκευόπουλος παρηγγέλην ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου ἵνα ἀπέλθῃ εἰς Ἀλεξάνδρειαν καὶ ἐνεργήσῃ ἀνακρίσεις, διότι πολλὰ ἐγράψαν κατὰ τοῦ γραμματέως τοῦ προξενείου κ. Σκούφου, ἐδόθη δὲ καὶ καταγγελία κατ' αὐτοῦ.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΤΗΝΟΥ.

— 0 —

Την 22 παρελθόντος Δεκεμβρίου επερατώθη η επαναληπτική εκλογή των ακυρωθέντων δύο δήμων εν τῇ ἐπαρχίᾳ Τήνου. Ὡς δὲ πάντοτε δισχυρίσθη μετὰ πεποιθήσεως ὁ «Ἥλιος» τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο καὶ πάλιν ὑπὲρ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν κ. Νάζου καὶ Ζαλώνη, μετὰ τὴν διαφορὰν ὅτι, καλπονοθεύσεως γενομένης ἐν τῷ δήμῳ Τήνου, οὐχὶ ὡς συνήθως δι' ἀπλῶν σφαιριδίων, ἀλλὰ πρωτοτύπως διὰ γομώσεων περιεχομένων ὀλοκλήρους μυδραλιοβόλους αἵτινες ἐροίθησαν ἐν ταῖς κάλπαις τῶν κ. Νάζου καὶ Ζαλώνη, εἰς μὲν τὴν τοῦ πρώτου, πλεονασάντων σφαιριδίων 156 εἰς δὲ τὴν τοῦ δευτέρου 45, ἠλλοιώθη τὸ ἀποτέλεσμα. Κατὰ συνέπειαν πρῶτος μὲν καὶ γνήσιος βουλευτὴς ἀνεδείχθη ὁ κύριος Ζαλώνης, μετ' αὐτὸν δὲ ὁ κύριος Δρόσος. Ἡ δ' ἀνακριτικὴ ἀρχὴ μετὰ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς Βουλῆς παρευρεθεῖσα εἰς τὴν ἐκλογικὴν ταύτην ἀσχημίαν, παραπέμπει, ὡς λέγεται, ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης τὰ τε μέλη τῆς ἐπιτροπῆς καὶ τοὺς σφαιριοδότας ἵνα δώσωσι λόγον διὰ τὴν πρωτοφανῆ ταύτην καλπονοθευσιν.

Μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἦσαν οἱ ἐξῆς, Ν. Σιγάλας πρόεδρος, Γ. Κουράκης, Μ. Φόσκολος, Ν. Γ. Πλυτᾶς καὶ Δ. Χαζίρης· σφαιριοδοῦνται δὲ οἱ Γ. Ι. Λεβαντῆς υἱὸς τοῦ ἀστυνόμου, Ν. Φόσκολος, Ι. Σπανός καὶ τινεὶ Νικήτας τελωνοφύλαξ.

Ἀναμένομεν τώρα νὰ ἴδωμεν ἂν ἡ Βουλὴ θέλει ἀποδώσει τῷ κ. Νάζῳ τὰς ἀφαιρεθείσας αὐτῷ ἐνεκεν τῆς καλπονοθεύσεως ψήφους, καὶ ἀναγνωρίσει αὐτὸν, ὡς εἶναι δίκαιον, βουλευτὴν ἢ θέλει διατάξει καὶ πάλιν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν τοῦ δήμου Τήνου δι' ἓνα μόνον βουλευτὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν νέων ἀσχημιῶν καὶ διατάραξιν τῆς ἀμαρτωλοῦ ἐκείνης ἐπαρχίας.

Συνεπαρχιώται!

Σπεύδω ὅπως ἐκφράσω ὑμῖν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μου καὶ εὐχαριστήσω ὑμᾶς ἐξ ὅλης ψυχῆς διὰ τὴν τιμὴν ἣν μ' ἐκάματε ἀναδείξαντές με καὶ εἰς τὴν ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν ἀντιπρόσωπόν σας, διὰ καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας, καὶ βεβαίως κατὰ τὴν σιδηρὰν θέλησίν σας, κατ' οὐσίαν ἀναδείξατε ἐμὲ Βουλευτὴν, καὶ οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τοῦτο.

Ἐὰν δὲ οἱ ληστεύσαντές με, καὶ τελευταῖον ἐπέτυχον νὰ μ' ἀφαιρεθῶσι τὰ προφανῶς βιβθέντα εἰς τὸ ὄχι 165 σφαιρίδια, περιφρονούντες καὶ ἐνταῦθα τὴν ἀλήθειαν, καὶ παρεξηγούντες τὸ ἄρθρ. 57 τοῦ περὶ ἐκλογῆς Βουλευτῶν Νόμου, ἐὰν λέγω τοσοῦτον ἐξετραχηλίσθησαν οὗτοι ὅπως ἐπιτύχωσι τὸν ὄλως ἀσήμαντον καὶ ἀπλοῦν τύπον τῆς ἐκδόσεως ὑπὲρ τοῦ ἐνός τῶν ἀντιπάλων μου εἰσιτηρίου, τοῦτο ἀποκατέστησεν αὐτοὺς ἔτι περισσότερον ὑπευθύνους, καὶ ἐπέσυρε βεβαίως τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν καὶ ὀργὴν παντὸς τῆν ἀνθρωπίνην φύσιν φέροντος.

Ὅπως δὲ μετριάσω τὴν πρὸς στιγμὴν ὑμετέραν λύπην ἐπὶ τοῖς διαπραχθεῖσι, διαβεβαίω ὑμᾶς ὅτι, ἡ Σ. Βουλὴ θέλει ἀποδώσει δικαιοσύνην ἀποβάλλουσα ἐκ τοῦ κόλπου τῆς τὸν τολμήσαντα διὰ τσαύτης καὶ

τοιαύτης παρανομίας (ἔστω καὶ πρὸς στιγμὴν) νὰ ὀνομασθῇ ἀντιπρόσωπός σας, καὶ θέλει κατὰ μέτωπον τῷ εἶπει ὅτι τὰς προφανῶς ληστευθείσας ψήφους σας τὰς ἀποδίδει εἰς ἃν ἡ ἐλευθέρα ὑμῶν θέλησις ἐδήλωσε.

Ἄλλ' ἐὰν πρὸς στιγμὴν ὑποθεθῇ ὅτι τὸ δίκαιον τοῦτο δὲν θέλει ληθθῆ ὑπ' ὄψιν, σὰς διαβεβαίω ὅτι ἀναμφιβόλως διὰ τῆς ἀκυρώσεως τῆς Ἐκλογῆς τοῦ Δήμου Τήνου, ἡ Βουλὴ ἐπὶ τέλος θέλει δηλώσει ὅτι παντάσῃ δὲν θέλει δεχθῆ τοιοῦτον μολυσματικὸν μέλος αὐτῆς.

Σπεύδω συγχρόνως νὰ σὰς διαβεβαίωσω ὅτι ὅπως πᾶσα ἡ ἡμετέρα κοινωνία ἀπένευμε τοὺς ἐπαίνους αὐτῆς ὑπὲρ ὑμῶν, καὶ ἐκ τῆς καρτερίας καὶ ἐπιμονῆς μεθ' ἧς ἐπροστατεύσατε τὸ ἱερώτερον τῶν δικαιωμάτων σας, οὕτω καὶ γὰρ ἀποπέμω ὑμῖν τὸν δίκαιον τοῦτον ἐπαινον, καὶ ὁμολογῶ ὅτι θαυμάζω τὴν σύνεσιν καὶ τὸν ἀληθῆ ὑμῶν πατριωτισμὸν, δι' ὧν ἀνεχαιτίστατε τὴν πρώτην ὀργὴν καὶ δικαίαν ὑμῶν ἀγανάκτησιν, καὶ ἠδυνήθητε οὕτω νὰ διατηρήσητε τὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν τῆς πόλεως μας, περιφρονούντες τοὺς αὐθάδεις ἐγκληματίας.

Φίλοι συνεπαρχιώται, ἀποχαιρετῶ ὑμᾶς, καὶ ἐστὲ βέβαιοι ὅτι ἀνεξάρητον θέλω διατηρήσει τὴν πρὸς ὑμᾶς εὐγνωμοσύνην μου, καὶ ἀπειρον ἀγάπην μου.

Ἐν Τήνῳ τὴν 24 Δεβρ. 1875.

Ἰγναίνοτε.

ΚΑΡΟΛΟΣ ΠΑΖΟΣ.

Φίλοι Συνεπαρχῶται!

Ἦθελον παρίδει ἐν γῶν κυριωτέρων καθηκόντων μου, ἐὰν δὲ ἔσπευδον μεθ' ὅλης τῆς ψυχικῆς μου δυνάμει νὰ εὐχαριστήσω ὑμᾶς, διὰ τὴν τιμὴν ἣ μ' ἐκάματε ἐπιβεβαιούντες διὰ τῆς ἐπαληπτικῆς ἐκλογῆς ὅτι ἐπιμένετε ἀνακηρύτοντές με καὶ πάλιν ἀντιπρόσωπόν σας, περιφρονούντες τὴν ραδιουργίαν καὶ συκοφανίαν, δι' ὧν οἱ ἀντίπαλοί μου εἰς μάτην πιεσπάθησαν νὰ παραμορφώσωσι τὴν ὑπὲρ ἐμοῦ αἰεποτε ἐκφρασθεῖσαν ἀγάπην καὶ ἐμπιστοσύνην σας, καὶ οὗς αἰεποτε ἐθεώρησα ἀναξίους ἀπαντήσεως, δι' ὅσα κατὰ καιροὺς κακοβούλως καὶ χαμερπῶς κατ' ἐμὲ ἐδημοσίευσαν.

Συγχάριω δὲ ὑμᾶς ὅτι διὰ τῆς καταπληκτικῆς πλειονοψηφίας σας κατωρθώσατε νὰ δικαφύγητε καὶ αὐτὴν τὴν καλπονοθευσιν τὴν τοσοῦτον πρωτακρίτως καὶ προφανῶς ἐνεργηθεῖσαν καὶ ἐπισήμως συνάμα ἐπιβεβαιωθεῖσαν.

Ἦθελον ὡσαύτως παρίδει τὸ ἐμὸν καθήκον, ἂν δὲν, ἔσπευδον ἐπίσης νὰ συγχάριω ὑμᾶς διὰ τὸ ἀκέραιον τῷ χαρακτῆρός σας, καὶ τὴν ἐπιμονὴν μεθ' ἧς ἐπροστατεύσατε τὰ δικαιώματά σας.

Συγχρόνως δὲν δύναμαι ν' ἀποσιωπήσω τοὺς ἐπαίνους οὗς πᾶς τις θέλει ἀποδώσει εἰς ὑμᾶς διὰ τὴν σύνεσιν καὶ καρτερίαν, ἣν ἐδείξατε, ἀφοῦ πάντες κρευρέθητε μάρτυρες τῶν πιέσεων, τῶν ἀδικημάτων, καὶ ἐπὶ τέλος τῶν ἐγκλημάτων ἅτινα ἐπεβεβαίωσεν ἐπὶ τέλος ἡ διαλογία.

Συγχάριω ἔθεν ὑμᾶς, καὶ τὸ ψυχρὸν αἷμα ὅπερ ὁ ἀληθῆς πατριωτισμὸς, καὶ ἡ εὐθύ-

της τῆς κρίσεως ὑμῶν διετήρησε καὶ οὕτως ἐχρησιμεύσατε ὡς φρουροὶ τῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας, ἀφήσαντες τοὺς ἐγκληματήσαντας νὰ τιμωρῶνται ἀπὸ τὴν τύψιν τῆς συνειδήσεως, καὶ νὰ δοκιμάσωσι τὰς ἐκ τοῦ Νόμου ἐπιβαλλομένας ποινάς ἐνῶ ἐν τῇ ἰσχύϊ ὑμῶν διὰ μιᾶς μόνον πνοῆς ἠδύνασθε νὰ καταπιζήτε τοὺς παρανομοῦντας καὶ ἐν τούτοις τολμώντας νὰ καυχῶνται ἐπὶ συνταγματισμῷ, ἀφοῦ πρὸς τὴν βᾶσιν τοῦ Συντάγματος, τὸ ἐκλογικὸν δηλονότι δικαίωμα, τσαύτην ἀσέβειαν ἀσυστόλως ἀνέπτυσαν.

Περιττὸν νομίζω νὰ διαβεβαίωσω ὑμᾶς ὅτι, ὅπως πάντοτε, οὕτω καὶ κατὰ τὸ μέλλον θέλω προσπαθήσει διὰ τῶν ἀσθενῶν δυνάμεών μου, νὰ φανῶ χρήσιμος εἰς τὴν γενικὴν καὶ ἰδιαιτέραν Πατρίδα μου.

Ἐν Τήνῳ, τῇ 24 Δεκεμβρίου 1875.

Ἰγναίνοτε.

Ι. Α. ΖΑΛΛΩΝΗΣ.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ.

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀπεβίωσεν ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐκηδέυθη προσηκόντως ἡ σεβασμία πρεσβυτὴς Ἀγγεροῦκα γένους Δαμαλᾶ καὶ χήρα Ματθαίου Πετρίτση. Τὸν νεκρὸν τῆς μακαρίτιδος συνώδευσαν εἰς τὸν τάφον οἱ πολυάριθμοι αὐτῆς συγγενεῖς καὶ οἱ τούτων φίλοι, διότι ἀμφιλαφῶς ἀνήκεν ἡ θανούσα εἰς δύο τῶν τὰ πρῶτα φερουσῶν οἰκογενειῶν ἐν Ἐρμουπόλει. Συλλυπούμενοι τῷ μόνῳ ἐναπολειφθέντι αὐτῆς υἱῷ κ. Ἰωάννῃ καὶ τῷ ἐπὶ θυγατρὶ γαμβρῷ αὐτῆς κ. Ἡ. Χατζάκῳ, εὐχόμεθα αὐτῇ μακαρίαν ἀνάπαυσιν!!

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ.

Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 13878 καὶ ἡμερομηνίαν 7 Δεβρίου ἐπισήμου Συμβολαίου, γενομένου ἐνώπιον τοῦ ἐνταῦθα Συμβολαιογράφου κ. Ἰωάννου Ἀθανασίου καὶ ἐπικυρωθέντος διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 897 τοῦ 1875 ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, ἀναγνωρισθεῖσα κληρονόμος κατὰ τὸ ἐν τέταρτον τῆς ὅλης κινήτης καὶ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ μακαρίτου συζύγου μου Νικολάου Γ. Τριπούση, γνωστοποιῶ τοῖς ὀφειλέταις αὐτοῦ, ὅτι τοῦ λοιποῦ ὀφείλουσι νὰ ἀποτείνωνται πρὸς ἐμὲ ἀπ' εὐθείας ἢ πρὸς τὸν αὐτᾶδελφον καὶ πληρεξούσιον ἀντιπρόσωπόν μου κ. Γεώργιον Κ. Χούμην, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὸ ἐν τέταρτον τῆς εἰς τὴν κληρονομικὴν περιουσίαν τοῦ μακαρίτου συζύγου μου Νικολάου Γ. Τριπούση ὀφειλῆς των. Διότι πᾶσα τῶν ὀφειλετῶν δόσοληψία γινομένη μετὰ τῶν λοιπῶν μόνον συγγληρονόμων, ἀνευ τῆς μετ' ἐμοῦ συνεννοήσεως, ἰσχύει μὲν κατὰ τὰ τρία τέταρτα τοῦ ὅλου, ἀνήκοντα οὐδαμῶς δ' ἀπαλλάσσει αὐτοὺς τῆς εἰς ἐμὲ ὀφειλῆς τοῦ ὑπολοίπου τετάρτου.

Ἐν Ἐρμουπόλει Σύρου, τῇ 29 Δεκεμβρίου, 1875.

ΚΑΛΛΙΟΠΗ χήρα Ν. ΤΡΙΠΟΥΣΗ.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Η «ΠΡΟΟΔΟΣ»